

Decisiones

10 dat * ob defectum tūm potestatis Eleonoræ, quæ illius conditione adhuc pendente non potuit cedere, vel donare quod non habebat leg. si ita scriptum, & si sub conditione ff. de leg. 2. l. qui potest §. quod quis ff. de Reg. Jur. tūm voluntatis, & consentis ejusdem, cūm non legatur in ea facta specialis mentio dicti testamenti, ac tenoris illius, nec renunciatio l. de his, ff. de transact.

Quia potestis frusta impugnatur, cūm non agatur de simplici repudiatione, de qua leges objecta disponunt; Sed de solemnī renunciatione interveniente stipulatione, ac juramento facta juris ex fideicommisso conditionali eo usque tempore (pre-mortua jam testatrix) in spe ex causa de præterito in futurum purificanda competentis, quod patet, * ac stipulatione cedi, atque remitti potuit in præjudicium renunciantis, & causam habentium ab ea sub implicita conditione quatenus ipsa vivente conditio purificaretur, l. 1. C. de pact. l. de fideicommisso C. de Transf. I. spem, C. de Donat. & declarat. gloss. in dict. leg. si ita scriptum §. si sub conditione in verb. non possimus ff. de leg. 2. & in dict. leg. qui potest §. quod quis versic. sed pāctum valeat. ff. dcreg. Jur. Bart. in leg. qui cum tutoribus in fin. princ. versic. ratio differentiae, ff. de transact. & latiū explicat in dict. l. 1. sub n. 4, versic. quandoque est jus quod competit spe, & infra in versic. quandoque est aliquod jus &c. loquitur etiā de jure ex causa de futuro, neque re, neque spe competente, quando verba pacti, seu stipulationis congruent, Roman. consil. 22, sub n. 2. versic. contrarium tamen verius censeo. Dec. consil. 31, Protenui facultate sub n. 5, versic. Et per pactum, & infr. Soc. consil. 34, sub n. 5, versic. sed ad hoc, lib. 4. Rimini. jun. consil. 15. n. 128, versic. Et cum dicta verba & seq. Gabr. consil. 135, sub n. 3, versic. tertius est, ac seq. lib. 2. Laderch. consil. 133, n. 6. versic. & in specie. Surd. consil. 67, sub n. 20, versic. Postremo non adversatur & seq. ac sub n. 36, versic. nisi dicamus, & sub n. 40, versic. tamen etiam easpes & consil. 308. sub n. 29, versic. nam aliquod est jus competens &c. Gam. dec. 264, sub n. 1. versic. potest enim futurus successor. Peregr. de fideicommiss. art. 51. sub n. 11, versic. limitatur communis haec conclusio, & sub n. 14, versic. pacto autem & sub n. 35, versic. Aut Jus habet originem: & in his terminis in consil. 52, sub n. 17, versic. si enim objiciat lib. 5. & Mastril. d. dec. 65, nu. 5, versic. quo siebat, & seq. Rota penes Buratt. dec. 316, n. 5, versic. quod facilius ac seq. & plenius in recent. dec. 12, n. 4, versic. neque obstat cum seq. & dec. 292, a n. 15, versic. quo verò ad renunciationem iuris quærendi, & dec. 320, nu. 1. versic. non obstat quod prætenditur, & sequentibus, part. 6, recent.

Voluntas verò manifestissimè convincitur tam ex causa illius renunciationis præcipua, atque finali, ut abjectis mundanis opibus, & illecebris Deo intensius in perfectioni Religionis statu servient, quam ex verbis ipsis, ibi (Refutavit, renunciavit, & donavit irrevocabiliter, & inter vivos supradictis, &c. omnia iura, nomia, & actiones, &c. sibi competentia, & competitura in, de, & super quibuscumque bonis, &c. & hæreditatibus paternis, maternis, patruis, avitis, fraternalis, & sororiis quibuscumque etiam post illorum mortem tam ex testamento, quam ab intestato, & tam ratione successionis quam ratione legitimæ, sive illius supplementi, aut alia ratione, jure, modo, titulo, & causa &c. ita & taliter quod sit, & esse debeat ampla, larga, & generalis, & quod trahatur ad cognita & incognita, etiam quantumcumque dissimila, aut majora, & penitus extranea, & incogni-

ta, &c. Et sciens valorem hæreditatum, & jurium, quæ sibi competere possent ad longè majorem quantitatem &c. donavit &c. deditque, & cessit, prædictis &c. præsentibus &c. omnes hæreditates, substitutiones, & successiones prædictas purificatas, & conditionales, particulares, & generales ex causa de præterito, vel de præsenti & futuro, vel alias paternas, maternas etiam do tales, fraternalis, avitas, proavitas patruorum, a vunculorum, materteratum, & amitarum &c. & alias quascumque ex testamento, vel ab intestato, tam ex linea ascendentium, quam transversalium utriusque sexus &c. in quibuscumque bonis &c. vel alias quomodolibet, & ex quavis causa obvenientes, &c. vel obveniunt ita quod &c. nullo jure &c. cum Clausulis transferens &c. Ad habendum &c. & aliis, ac juramento.) Quæ sanè cum sint amplissima, geminata, & repetita, & de substitutionibus etiam conditionalibus in futurū purificandis, hæreditatibusque, ac successionibus testamentariis etiam Avisis mentionem faciant, nullo jure retento, vel reservato &c. deliberatam, & manifestam demonstrant intentionem, & voluntatem Eleonoræ comprehendendi hanc & substitutionem, & hæreditatem vitam (in qua etiam sola haec tenet etiam ea verba posse verificari.) Ita ut opponi non valeat defectus illius consensus leg. sub praetextu la seconda, C. de Transact. gloss. in l. 1. §. sed videndum in verb. succedit, versic. Sed quid si simpliciter, ff. de success. edict. Bart. in l. Aurelio, §. Caius sub n. 11, versi. prædicta verensi appareat &c. ff. de delib. legat. Castr. consil. 30, super puncto isto ad fin. versi. Sed in casu nostro, part. 1. Port. consil. 142, a n. 21, ver. Sed tam in quæstione nostra &c. & seqq. per tot. Surd. dict. consil. 267, sub numero 5, ver. Cat. rum, & seqq. per tot. Hondon. consil. 49, a n. 8, ver. Primo quia & seqq. per tot. lib. 1. & post alias Mastril. d. dec. 65, sub n. 4, ver. Sed ex adverso dicebatur, & seqq. usque ad fin. & fuit plenè probatum in d. Viterbiens. honor. 20. Junii 1614, coram Manzane do & 10. Junii 1615, coram Remboldo in Recent. dec. 714, a n. 1, ver. consideraverunt enim & seqq. per tot. part. 2, & dec. 598, sub n. 1, ver. nam dicta Portia & seqq. part. 3, & in d. Perusini. Hæred. coram Card. Viril. dec. 141, per tot. part. 5, & 26. Junii 1628, apud Modern. ad stat. Perusin. dec. 96, & penes Buratt. d. dec. 310, sub dict. n. 5, ver. quo vero & seq. ac in d. Roman. fideicom. de Incoronat, coram bon. mem. Pirouano, in d. §. Sed propter, & latè comprobatur, d. Modern. Roman. d. discept. 568, a n. 27, v. neque est dubitandum, & seqq.

Ac proinde non adversatur in hoc casu dispositio dict. leg. de his, ff. de Transact. licet non fuerit illi expicte, sed dumtaxat generaliter cum juramento renunciatum. Quia cūm ex prædictis constet de enixa, & deliberata voluntate Eleonoræ intendenter renunciare omnia, & quæcumque, & qualiacumque iura etiam conditionalia ex testamento, vel aliter competitia, & ad quamcumque summam ascendentia nullis retentis. Indè bene deducitur intellectualis præcedens illorum apprehensio, inspectio, atque cognitio, quam voluntas obsequuta actum propositæ renunciationis complevit, quo casu prædictæ legis dispositio substantialiter adimplenta censemur juxta receptam theor. Bart. in leg. Roma §. duo fratres sub n. 17, v. sed puto hoc sufficere ff. de verb. obligat. & prius in eadem leg. de his sub n. 6, ver. conclusio ergo, ut bene declarat, Castr. sub n. 4, ver. si appetit quod voluit remittere &c. & ibi Jacob. de S. Geor. sub 8, v. potestis considerare opinio-

Ad materiam de Alim. Decis. XXXVI.

69

nes hujusmodi, & Jas. sub num. 8. ver. contrarium. Rip. in dict. leg. qui Roma §. duo fratres sub n. 70, in fin. ver. sed adverte, quod sufficit, ff. de verb. oblig. Ruin. consil. 156, sub n. 5, versic. nec isto casu, & seq. lib. 2. Soc. jun. consil. 116, a n. 71, ver.

quæ solutio & seqq. lib. 1. Ofac. dec. 112, sub n. 20, ver. nec obstat videatur, & seq. Rimini. jun. d. consil. 15. n. 129, ver. nec dici potest. Menoch. consil. 401, n. 120, ver. est autem certum, ac seq. Rot. dict. 13. dec. 714, sub n. 7, ver. stante etiam d. generalitate verborum & sub n. 8, ver. fallit etiam part. 2. recent. & penes Buratt. dec. 658, n. 9, ver. quia sufficit, & in Bononien. de Vizzanis 15. Junii 1643, coram R. P. D. meo Bichio in §. Nec refert quid de tempore mortis in ver. Proui etiam nihil facit, & 15. Januarii 1644, in §. fin. & comprobatur Mart. in consil. 139, sub n. 20, ver. Respondetur cum seqq. & n. 27, ver. quartò respondetur, & Modern. Novarien. de renunciati. cent. 2. c. 135, sub n. 7, ver. Sed apparere debet, & seqq. usque in fin. Et propterea in his terminis facilius admitti potest conclusio,

quod sub sequenti generali, & jurata renunciatione omnium legum, quarum vigore, ac beneficio liceret unquam actum impugnare ejus quoque formalitas comprehensa fuerit, ut sensit Ruin. dict. consil. 142, sub n. 67, versi. Tertiò nec officit. & sequentibus. Menoch. consil. 289, nu. 6, versi. ea est solidia hujus sententiæ ratio, & seq. & consil. 335, a n. 22, versi. quintò cum sequentibus, & sub n. 38, var. non obstat quintum. Modern. Roman. dict. disceptat. 568, sub dict. n. 31, & nu. 32, versi. Unde cum tot rationes. Quia distinctione pariter concordant cæteræ omnes Decisiones in contrarium allegatae, ut fuit responsum in dict. dec. 714, sub n. 2, ver. Deinde dixerunt cum sequentibus & sub n. 8, ver. nec dicatur, & infra, sub n. 9, ver. Et non militant in renunciatione facta verbis adeò ampliis, &c. part. 2. & dict. dec. 658, nu. 5, ver. quæ cum salva ratione, &c. ac sub dict. n. 9, ver. cumque verba sint aptissima, &c. apud Buratt. & in Romana successionis de Comitibus 23. Junii 1642, coram Reverendissimo Domino meo Decano, in §. Neque applicantur Decisiones, &c.

Minus obstat objectio defectus solemnitatum in Contractibus mulierum, & minorum viginti annis requiritarum ex dispositione statut. Urbis lib. 1. cap. 151. Ac insinuationis præscriptæ in præcedenti cap. 150, ejusdem libri. + Cūm alia 16 per Sacrum Concilium decreta in cap. 16, fess. 15, de Regulari. adhiberi non debeant in hujusmodi renunciationibus factis ante ingressum, ut sibi respondeat Sacra Congreg. & Rot. firmavit præfertim in illa Romana Donationis coram R. P. D. meo Rojas 1. Februario 1640, & 17. Decembr. eisdem anni in §. fin.

Quia solemnitates ordinatae in dict. cap. 151. (quatenus in hoc casu requirentur) servatae probabant ex ipsis Instrumentis lectura, in quo interventi Hieronyma dictæ Eleonoræ mater, & tutrix, ac curatrix testamentaria. Et licet alii etiam duo fuissent cum ea simpliciter relicti tutores, & curatores, nempe Domini Fabius de Maximis, & Simon Tigeronus, cūm tamen neque conjunctim, neque alii verbis similitatem importantibus deputati essent, censebantur in solidum, + ideoque alterius ex eis interventus, & auctoritas sufficiebat, leg. eti pluribus ibique glossa in verb. sufficiat. Bart. & Doctores ff. de auctor. & consens. tutor. & curator. leg. final ibique glossa in verb. sufficere. Cod. de auctorit. præstand. leg. 1. & ibi glossa in verb. ab uno, ver. primo ergo casu, C. si unus tutor & Curat. Bart. in leg. quod dicimus §. si duo in princip. ver. quero an semper sufficiat ff. de auctor. & consens. tutor, & curator. Rot. de-

cif. 211.

cis. 211, sub n. 2, ver. quia speciale part. 2. recent. cum aliis relatis per Modern. Roman. discept. 86. num. 10, ver. Nam quamvis & seq. Nec illa poterat ideo excludi, quod proprium in ipso actu habuisse interesse probari videatur ex illis verbis Instrumenti, (refutavit, renunciavit, &c. DD. Marco Antonio; & Tiberio, pro se, ac vice, & nomine supradicti Domini Martii, ac Dominae Hieronymae, &c.) Quia dignoscitur evidens error scripturæ ex ipso contextu qui talis est, (cum præsentia, & intervenerunt supradictæ Dominae Hieronymae ejus matris, & curatricis ibidem præsentis, ac consentientis, refutavit, ac renunciavit. DD. M. Antonio, & Tiberio pro se, ac vice, & nomine supradicti Domini Martii, (qui erat alter eorum frater absens) ac Dominae Hieronymae, & me Notario præsentis, &c.) Constat enim ex recta orationis constructione Hieronymam ibi præsentem, una cum dictis M. Antonio, & Tiberio, ac Notario acceptasse pro Martio altero filio absente, non autem pro se ipsa, licet Notarius erraverit in describendo illius nomine + in genitivo loco ablative, qui sanè error vero sensui, ac intellectui præjudicare non potest, sed corrigi debet. l. cum in testamento, ff. de reb. dub. l. si librarius, ff. de reg. jur. Bald. consil. 33, verba instrumenti, n. 2, versic. responderes, & consil. n. 7, il secundo. Verba debent ita, in fin. versic. & quia vera littera debent esse, &c. libr. 1, Gabriel. consil. 130, sub n. 40, ver. hoc enim verbum, & seqq. usque ad fin. lib. 2. Neque urgenter rePLICATIO, + quod in eodem actu filias renunciante auctoritatem præstare, & pro altero filio absente stipulari non posset. Quoniam id non erat iure prohibitum, l. accipiens; ubi Bart. sub princ. v. tertio modo, &c. ff. de author. & consens. tut. & cur. Stef. Lamberteng. de contract. eorum, gloss. 11, super verb. agnati, sub n. 75, ver. verum in contrarium, & seq. præsertim verò dum ipsi nihil inde acquirebatur, l. ver. tamen, & ibi Bart. sub n. 5, ver. sunt enim per Italianum statuta, cum sequenti, & leg. quod dicimus, ibique gloss. in verb. acquiritur, ff. eodem. Et omnia gesta fuerunt cum Judicis Decreto, + & consanguineorum interventu, ac consensu patrum, & bona fide ad legem pupillus, §. item ipse tutor. ver. sane, ibique gloss. in verb. palam, ff. eodem, l. non existim. ver. & multum refert, ff. de admin. & peric. tutor. & curator. Alex. in l. 1. §. fuit quæsumus, sub n. 2. vers. aut in contractu ultra citroque obligatorio, ff. ad S. C. Trebell. Socin. consil. 80. num. 16, ver. licet ista responsio, ac sequent. lib. 4. Gabr. consil. 5, n. 24, ver. receptum vero est, lib. 2, Lamberteng. dict. tract. de contract. eorum gloss. 10, super verb. cum ipso marito, n. 2, ver. primus est, ac seq. Rot. penes Puth. dec. 31, sub n. 3, ver. tertio fuit dictum, lib. 3, Cardin. Seraph. dec. 1004, n. 7, versic. non obstat quod mater tutrix auctorizaverit, & dec. 348, n. 1, ver. sed Rota &c. cum seq. & num. 3, v. neque refragabatur part. 4, diver. Præterea intervererunt duo proximi consanguinei, nempe Dominus Hieronymus de Pichis, + Dominus Franciscus de Rusticis, nec alii probabant tunc fuisse in civitate propinquiores, qui adesse possent ut necessarium esset. Corn. consil. 241, sub n. 7, ver. Idem si non sunt præsentes in loco, & seq. lib. 2. Cravett. consil. 80, sub n. 14, ver. conclusio tamen. Pasch. consil. 147, sub n. 3, ver. Et in terminis, ac sequent. Rot. penes Achil. dec. 4, de Praef. & Sanct. mem. Gregor. dec. 459, n. 10, ver. quia non sufficit, & in Recent. dec. 261, n. 6, ver. nec revelat. part. 4, tom. 2. Ac demum Judicis præsentia, & Decretum ex justa causa ibidem expressa interpositum juxta formam ejusdem statuti. Atque ipsius

Decisions

Eleonoræ, testiumque subscriptio, ut disponitur in antecedenti cap. 149.

Insinuatio autem non erat necessaria. Tum quia in hujusmodi renunciationibus ex causa ingressus in Monasterium ad favorem propinquorum emanatis, + non viget (ut dictum est) ratio 22 fraudis atque lassonis, ob quam leges tam communis, quam municipales, eam fieri jubent, Dec. d. consil. 31, sub n. 5, ver. ultimo non obstat usque in fin. Rot. dict. dec. 714, n. 9, ver. Atque hinc in similibus renunciationibus, part. 2, recent. Sanchez super Decalog. lib. 7, cap. 6, sub n. 20, ver. Unde infertur. Tum quia illæ irrevocabilitatis robur accipiunt ex tempore professionis emissæ, siveque mortis civilis renunciantis, ac proinde instar Donationis causâ + mortis ad hunc effectum potius 23 censerbi debent. Bero in cap. In præsentia sub n. 15, versic. sed adertas, ibi, Ideo melius dicendum est, &c. de probat. & plenè firmavit Rota in Romana Donation. de Melchior. 16. Martii 1620, penes Buratt. dec. 461, per tot. que fuit approbata in Roman. Donation. 3. Junii 1641, coram R. P. D. meo Rojas, in §. fuit enim multipliciter responsum, &c. & in d. Miserer. Pecuniar. 20. Junii 1644, coram R. P. D. meo Othobono, in §. Nullitas renunciationis ob defectum insinuationis, &c. ac in aliis, & latè comprobat. Manent. consilio 58, per totum lib. 1.

Eoque minus in proposito casu, in quo stante solutione dotis facta per fratres Eleonoræ etiam ex dispositione paterna in summa solita pro Monialibus, + quod congrua censemur etiam longe major constituantur nubentibus in seculo, ut fuit dictum in Romana Dotis 21. Junii 1632, coram Sanct. me. Gregor. decision. 63, nu. 17, versic. non obstat quod Monialis debeat dotari, & sequent. & in alia Romana Dotis 14. Martii 1635, coram bon. me. Merlino in recent. dec. 30, sub n. 25, ver. Rationabilis visa fuit part. 7. Cætera omnia ejus iura licet super bonis magni valoris prætentis, erant tamen (prout haecne dignoci potest) eo tempore illiquida, & incerta + à futuro eventu prædecentia, atque extinctionis linea masculorum, ac ejusdem Eleonoræ superviventes pendentia, 24 ideoque non facile potenter certa adeò estimatione pensari, ut ejusmodi legibus de insinuatione disponentibus subjecerentur, jux. text. in leg. sanctissim. §. si quis autem talem, ver. Incertus enim fortuna exitus & ibi gloss. in verb. fortuna, & in verb. possibile sit. C. de Donat. Nec ideo quicquam de bonis renunciantis tunc detracatum, vel + renunciari additum fuit; ita ut vel illa pauperior, vel iste ditor effectus fuerit, leg. si sponsus §. Hoc autem ex eo, & in fin. versic. Ubicumque igitur, & l. quod autem, ff. de Donation. inter vir. & uxori substitutio, ff. de acquir. rer. domin. Anton. Gomez var. resolution. tom. 2, cap. 4, de Donation. sub n. 10, ver. Item etiam prædicta habent locum, & versic. Secundo inferno. Rota dec. 447, n. 35, ver. quia in utroque casu, & sequent. part. 5, & dec. 12, n. nu. 11, versic. Nec est verum, &c. & plur. sequent. & dict. dec. 292, d. num. 20, ver. Placuit responsio, & sequent. ad n. 27, & dict. dec. 320, nu. 22, ver. & in terminis, cum sequentib. & sub n. 34, ver. secundum, ac sequent. part. 6, recent. & in Signina Bonor. 9. Junii 1645, coram me, in §. fin. ver. Eoque minus.

Præterquod si fuisse necessaria. Adhuc etiam ex cursu longissimi temporis sexaginta annorum, + ultra à dicta renunciatione usque ad item hanc motam elapsi cum silentio ejusdem Eleonoræ, ac Monasterii præsumeretur intervenisse, Rot.

Ad Materiam de Alimentis. Decif. XXXVI.

Rot. penes Puth. dec. 132, lib. 2, in Correll. & Card. Seraphin. dec. 742, nu. 4, ver. tertio quod dicitur, & Card. Cavaler. dec. 575, sub n. 10, ver. sc. tamen visum fuit &c. ac seq. & dec. 876, num. 4, ver. Et in omnem eventum part. 4, diverjar. ac in recent. dec. 682, num. 18, versic. Imo videbatur, part. 4, tom. 2, & sibi in aliis. Nec enim deficit observantia ex utraque parte. Quia certum est Dotem, & aconciuum à fratribus Eleonoræ promissum suisse solutum; Illam verò passam suisse fratres, ac eorum hæredes gaudere beneficio Renunciationis, nec aliud quicquam petuisse etiam ratione annorum scutorum viginti quatuor in eodem Instrumento promissorum, vel quia eadem partes intenderint esse comprehensos in pensionibus Domus & Apothecæ ipsi pridie assigatis, + vel quia alter convenerint, ut fuit consideratum in Conchen. Decimorum de Villanueva 5. Maii 1600, coram rec. mem. Cardinal. Pamphilio. in §. neque obstat quod observantia moderna. & penes Card. Cavaler. dict. dec. 575, n. 12, ver. Prædicta autem obseruantia, &c. & in recent. dec. 31, sub n. 3, verb. nec de observantia, &c. part. 4. & dict. decisio 682, n. 20, versic. Attamen responsum fuit, eadem p. 4, tom. 2, & comprobatur ex dictis in Roman. Salv. de Casalib. 21. Junii 1641, coram R. P. D. meo Cerro in §. Prima desumpta fuit ex eo, ver. Unde cum nec Michael, nec ejus descendentes, & rursus in eadem 13. Martii 1644, coram R. P. D. meo Peutingerio, in §. Imo quatenus Casalii &c.

Et ita, &c.
DECISIO XXXII.
R. P. D. MELTIUS.
Bononiensis. Dotis.
Veneris 28. Junii 1647.
Hæc Decisio est extra seriem.
SUMMARIUM.

- 1 Mandatum nulliter relaxatum exequi non debet.
- 2 Via executiva contra terrum non competit.
- 3 Rescripta intelliguntur prout de jure.
- 4 Tertius possidens ad impediendam executionem titulum non ostendit.
- 5 Titulus possessionis juvulatur ex mandato de manutendo.
- 6 Creditum dotale ex conjecturis justificatur.
- 7 Donatio inter vivos quando dicatur. Sine solemnitatibus non justinetur, num. 8. Non insinuata vitiatur in excessu, n. 11.
- 9 Insinuatio inventa fuit favore privato, & publico. Requiritur in donatione excedente scutis 150, ex statuto Urbis, n. 12.
- 10 Insinuatio non potest renunciari.
- 11 L. hæreditatem 68, ff. ad leg. falcid. militat etiam in actu inter vivos.
- 14 Juramentum insinuationem non supplere quando ex statuto, pro dolo extortum habetur.
- 15 Jus tertii ad tuendam possessionem allegari potest.
- 16 Notarii ex constitutionibus Pontificiis non possunt rogari de contractibus, nisi bene noscant contrahentes.
- 17 Infrumenti fides ex quibus dicatur suspecta, & n. 18.

19 Testium habilitas de tempore depositionis inspicitur.

20 Testes patientes exceptionem juncti cum integro fidem faciunt.

DE anno 1615, sub die 7. Julii, Ulixes Turonus inter vivos donavit Catharinæ Caromanæ, praetextu consanguinitatis scuta 200. annuala, vita durante, tantum donatarie, & de eodem anno in mense Octobri, idem Ulixes nupsit Catharinæ Nutæ cum doce scutorum septem milium, quorum quinque millia tradita fuerunt in pecunia, alia autem in tot apparatus, de quibus omnibus Ulixes quietantiam fecit, ut appareret ex apoco matrimoniali summario Nautæ, num. 1, in qua etiam legitur quod ipsa Nuta sibi reservavit alia bona extradotalia, quæ postea tradidit eidem Marito prelio scutorum 4688, sub hac tamen conditione, quod ad omnem ejus requisitionem illa essent persolvenda, prout Ulixes tales solutionem facere promisit dicto summario num. 3, sed postea instantie Nuta pro satisfactione sui crediti de anno 1620, illi in solutum data fuerunt prædium, & quædam alia bona in communis Casaliæ cum clausula, ad habendum & constituti. Verum quia idem Ulixes a re alieno gravatus premebatur, etiam ab illis suis creditoribus de anno 1621, cessit dictæ Nutæ, alia bona cum eadem clausula, ad habendum, & constituti, in communis Argelles, Casaliæ, & Bononiæ, etiam pro dicto credito scutorum 4688, cum onere tamen satisfaciendi nonnullis creditoribus, prout ipsa solvere promisit mediante venditione bonorum. At cum de anno 1632, eadem Nuta molestaretur ab Uliche, respectu possessionis bonorum, jam ipsi cessorum in illis manutentionem obtinuit, quam intimari fecit dictæ Caromanæ, quæ post obitum Ulixis sequutum de anno 1638, egit coram Auditore Camerae pro solutione dictæ annua summæ donatae, & citata eadem Nuta, atque Curatore deputata hæreditati jacenti dicti Ulixis, de anno 1640, 23. Martii, obtinuit mandatum contra illius bona hæreditatis pro summa, usque tunc debita, & deinde fuit expeditum mandatum pro scutis 400. quod fuit etiam exequutum super nonnullis bonis existentibus in territorio Bononiensi. Verum cum Nuta se opposuerit ulteriori illius executioni obtinuit mihi causam committi, & disputari dubium, an esset procedendum ad ulteriora, in deliberatione bonorum, vigore dicti mandati, + & negativè per Dominos, fuit responsum tanquam nulliter & inutile relaxati Text. in leg. si cum nulla, ff. de judicato. Baldus in Authentic. que supplicatio. C. de precib. Imperat. offerat. Crott. consilio 59, n. 17, Paris. consil. 51, n. 49, vol. 4, cum aliis congregatis in Tiburtina Castri Sancti Angeli 18. Junii 1646, §. regulare namque est, versicul. nec esse executioni demandandam, coram me.

Nullitas autem dicti mandati, ex eo resultat quia illud fuit exequutum in bonis per Nutam possefissis jure Dominii, & in solutum illi datis occasione assecurationis sua dotis, contra quam uti tertiam posseditricem, non poterat executives + procedi; sed agendum erat remedii competentibus contra tertios possedidores, Alexand. in lege à Divo Pio. §. si super rebus num. 28, versicul. & pro hac bene facit, ff. de re judicata, & in leg. 1, §. si hæres, ff. ad Trebell. de cuius, consil. 209, num. 21, lib. 1. Rot. Civitatis Castelli pecunia-